

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์ข้อมูลที่ได้จากการออกแบบสอบถามของมหาวิทยาลัยที่มีจำนวน 390 ฉบับ ผู้วิจัยได้นำข้อมูลเหล่านี้มาวิเคราะห์โดยหาค่าร้อยละ และหาค่าเฉลี่ย และนำเสนอในรูปแบบของตาราง

ข้อมูลที่หาค่าร้อยละ ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับจากมหาวิทยาลัยแยกตามภาควิชา จำนวนประชากรที่ทำงานตรงตามสาขาวิชาที่สำเร็จในระดับมหาวิทยาลัย จำนวนผู้ที่เปลี่ยนงานภายหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย จำนวนมหาวิทยาลัยที่คงปฏิบัติหน้าที่อื่นนอกเหนือจากงานสอนและงานประจำ จำนวนเหตุผลที่มหาวิทยาลัยได้นำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ในการปฏิบัติงานได้น้อย จำนวนปัญหาหรืออุปสรรคที่มหาวิทยาลัยประสบในการปฏิบัติงานประจำ จำนวนมหาวิทยาลัยที่มีโอกาสทำวิจัยหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย อุปสรรคที่ทำให้มหาวิทยาลัยไม่สามารถทำวิจัย และจำนวนมหาวิทยาลัยที่เห็นว่าควรปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

ข้อมูลที่น่ามาหาค่าเฉลี่ย ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับความพอใจในตำแหน่งงานที่มหาวิทยาลัยได้รับฝึกชอบอยู่ในปัจจุบัน การนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงาน การประเมินผลการบริหารงานของสถาบันที่มหาวิทยาลัยสำเร็จการศึกษา การประเมินผลตนเองของมหาวิทยาลัย และการประเมินผลมหาวิทยาลัยของผู้บังคับบัญชา

สำหรับข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์ผู้บังคับบัญชานั้น ผู้วิจัยได้นำมาประกอบการประเมินผลมหาวิทยาลัย และได้เขียนออกมาในรูปแบบของการบรรยาย

การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 วิเคราะห์เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 วิเคราะห์เกี่ยวกับการทำงานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 3 วิเคราะห์เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของมหาวิทยาลัยที่มีต่อสถาบันและการประเมินผลตนเองของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 1 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษามหาบัณฑิต จำแนกตามสาขาวิชา

สาขาวิชา	ปีการศึกษา 1518			2519			2520			รวม ผู้สำเร็จ 3 ปี	ได้รับแบบสอบถาม	
	ช.	ญ.	รวม	ช.	ญ.	รวม	ช.	ญ.	รวม		จำนวน	ร้อยละ
จิตวิทยา	6	17	23	3	9	12	-	14	14	49	38	77.55
บริหารการศึกษา	39	17	56	31	9	40	39	14	53	149	95	63.75
ประถมศึกษา	8	20	28	5	18	23	6	14	20	71	38	53.52
พยาบาลศึกษา	-	15	15	-	14	14	-	16	16	45	27	60.00
พลศึกษา	14	11	25	6	3	9	5	3	8	42	38	90.47
มัธยมศึกษา	23	60	83	5	32	37	12	31	43	163	54	33.12
วิจัยการศึกษา	6	27	33	3	16	18	12	13	25	76	38	50.00
โสตทัศนศึกษา	27	16	43	14	7	21	6	9	15	79	62	78.48
รวม	123	183	306	66	108	174	80	114	194	674	390	66.10*

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่า ได้รับแบบสอบถามคืนจากมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.47 และได้รับแบบสอบถามคืนจากภาควิชามัธยมศึกษาน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 33.00

* ร้อยละ 66.10 คิดจากจำนวนมหาบัณฑิตที่สามารถติดต่อได้

ตารางที่ 2 แสดงเวลาที่ใช้ในการศึกษาของมหาบัณฑิตภาควิชาต่าง ๆ

ภาควิชา	จำนวนคนที่จบ แยกตามเวลาที่ใช้ศึกษา (ปี)					เฉลี่ยเวลา ที่ใช้ศึกษา (ปี)	
	2	2½	3	4	5	\bar{X}	S.D.
จิตวิทยา	19	2	7	4	6	2.89	1.13
บริหารการศึกษา	53	11	17	8	6	2.59	0.88
ประถมศึกษา	30	—	2	2	4	2.47	1.01
พยาบาลศึกษา	17	1	2	4	3	2.72	1.09
พลศึกษา	11	3	9	7	8	3.28	1.14
มัธยมศึกษา	27	4	10	7	6	2.82	1.04
วิจัยการศึกษา	13	7	16	—	2	2.67	0.71
โสตทัศนศึกษา	39	6	5	8	4	2.58	0.94
รวมจำนวน	209	34	68	40	39	2.72	0.99
คิดเป็นร้อยละ	53.59	8.73	17.44	10.26	10.00		

ตารางที่ 2 แสดงความหนาแน่นที่คิดส่วนใหญ่ใช้เวลาในการศึกษาระดับมหาบัณฑิต 2 ปี รองลงมาคือใช้เวลา 3 ปี สำหรับผู้ที่ใช้เวลา 4 - 5 ปี มีจำนวนน้อย

ตารางที่ 3 หน้าที่การงาน สังกัด ก่อนและหลังการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

หน้าที่การงาน	ก่อนเข้าศึกษา ระดับปริญญาโท		หลังสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. <u>ตำแหน่ง</u>				
อาจารย์	23	60.52	33	86.84
นักจิตวิทยา	4	10.53	4	10.53
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์โครงการ	-	-	1	2.63
<u>ยังไม่ได้ทำงาน</u>	11	28.95	-	-
ข. <u>สังกัด</u>				
กระทรวงศึกษาธิการ	15	39.47	15	39.47
ทบวงมหาวิทยาลัย	8	20.05	16	42.11
กระทรวงยุติธรรม	2	5.26	3	7.89
กระทรวงสาธารณสุข	2	5.26	2	5.26
กระทรวงกลาโหม	-	-	2	5.26
รวม	38	100	38	100

ตารางที่ 3 แสดงว่าก่อนเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ทำงานตำแหน่งอาจารย์มากที่สุด และทำงานตำแหน่งนักวิจัยรองลงมา ที่เหลือยังไม่ได้ทำงาน หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยทำงานตำแหน่งอาจารย์เพิ่มขึ้น เป็นนักจิตวิทยาเท่าเดิม และมหาวิทยาลัยทุกคณะมีงานทำ

สังกัดที่ทำงาน ก่อนศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยทำงานสังกัดกระทรวงต่าง ๆ
 เรียงตามลำดับจำนวนดังนี้ คือ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวง
 บุติกรรม กระทรวงสาธารณสุข เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยทำงานสังกัดกระทรวง
 ศึกษาธิการ และกระทรวงสาธารณสุข จำนวนเท่าเดิม แต่ทำงานสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย
 กระทรวงบุติกรรมเพิ่มขึ้น เดิมไม่มีมหาวิทยาลัยทำงานสังกัดกระทรวงกลาโหม แต่เมื่อสำเร็จ
 การศึกษาแล้ว มีผู้ทำงานสังกัดกระทรวงกลาโหม

มีข้อสังเกตว่า มหาวิทยาลัยรับราชการทุกคน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 : หน้าที่การงาน สังกัด ก่อนและหลังการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท
ภาควิชาบริหารการศึกษา

หน้าที่การงาน	ก่อนเข้าศึกษา ระดับปริญญาโท		หลังสำเร็จการศึกษา ระดับปริญญาโท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. <u>ตำแหน่ง</u>				
อาจารย์	82	86.32	77	81.05
ศึกษานิเทศน์	13	13.68	14	14.73
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ	-	-	2	2.11
สำนักงานปลัดกระทรวง ยังไม่ได้ทำงาน	-	-	2	2.11
-	-	-	-	-
ข. <u>สังกัด</u>				
กระทรวงศึกษาธิการ	46	48.42	51	53.68
กระทรวงมหาดไทย	17	17.89	12	12.63
ทบวงมหาวิทยาลัย	13	13.68	15	15.79
กระทรวงกลาโหม	4	4.21	2	2.11
สำนักนายกรัฐมนตรี	-	-	2	2.11
สภาอากาศ	5	5.26	4	4.21
กทม.	5	5.26	5	5.26
โรงเรียนเอกชน	5	5.26	4	4.21
รวม	95	100	95	100

ตารางที่ 4 แสดงว่าก่อนศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคามบริหาร การศึกษา ทำงานตำแหน่งอาจารย์และศึกษานิเทศก์เท่านั้น หลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว มีผู้ทำงานตำแหน่งอาจารย์ลดลง แต่ไปเพิ่มในตำแหน่งศึกษานิเทศก์ และรับราชการใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานปลัดกระทรวง

สังกัดที่ทำงาน ก่อนศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยทำงานสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ เรียงลำดับตามจำนวนดังนี้คือ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัย สภาภาษาต่างประเทศ กทม. โรงเรียนเอกชน และกระทรวงกลาโหม แต่หลังจากสำเร็จการศึกษา แล้ว มหาวิทยาลัยได้เปลี่ยนสถานที่ทำงานบ้าง กล่าวคือ มีผู้ทำงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น แต่มีผู้ทำงานสังกัดกระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม และ สังกัดโรงเรียนเอกชนน้อยลง ส่วนมหาวิทยาลัยที่ทำงานสังกัด กทม. มีจำนวนเท่าเดิม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5. หน้าที่กรงาน สังกัด ก่อนและหลังการ เข้าศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัย
ภาควิชาประถมศึกษา

หน้าที่กรงาน	ก่อนเข้าศึกษา ระดับมหาบัณฑิต		หลังสำเร็จการศึกษา ระดับมหาบัณฑิต	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. <u>ตำแหน่ง</u>				
อาจารย์	33	86.84	38	100
ยังไม่ได้ทำงาน	5	13.16	—	—
ข. <u>สังกัด</u>				
กระทรวงศึกษาธิการ	14	36.84	17	44.74
ทบวงมหาวิทยาลัย	11	28.94	16	42.11
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	8	21.05	5	13.15
รวม	38	100	38	100

ตารางที่ 5 แสดงว่าก่อนศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานทำทุกคนทำงาน
ตำแหน่งอาจารย์ ที่เหลือยังไม่ได้ทำงาน และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยทุกคน
ทำงานตำแหน่งอาจารย์

สังกัดที่ทำงาน ก่อนศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยที่ทำงานสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ
เรียงตามลำดับดังนี้ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และองค์การบริหารส่วนจังหวัด
เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยที่ทำงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัย
เพิ่มขึ้น ส่วนองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีมหาวิทยาลัยที่ทำงานลดลง

ตารางที่ 6 หน้าที่การงาน สังกัด ก่อนและหลังการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท
ภาควิชาพยาบาลศึกษา

หน้าที่การงาน	ก่อนเข้าศึกษา ระดับมหาบัณฑิต		หลังสำเร็จการศึกษา ระดับมหาบัณฑิต	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. <u>ตำแหน่ง</u> อาจารย์ ยังไม่ทำงาน	27	100	27	100
ข. <u>สังกัด</u> ทบวงมหาวิทยาลัย	14	51.85	14	51.85
กระทรวงสาธารณสุข	6	22.22	6	22.22
กระทรวงมหาดไทย	1	3.70	1	3.70
กระทรวงกลาโหม	2	7.41	2	7.41
สภาอากาศ	2	7.41	2	7.41
กทม.	2	7.41	2	7.41
รวม	27	100	27	100

ตารางที่ 6 แสดงว่ามหาบัณฑิตทุกคนทำงานตำแหน่งอาจารย์พยาบาลก่อนเข้าศึกษา
 ระดับปริญญาโท และหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาบัณฑิตทุกคนกลับเข้าทำงาน
 ทั้งในตำแหน่งและสังกัดเดิม

ตารางที่ 7 หน้าที่การงาน สังกัด ก่อนและหลังการเข้าศึกษาระดับปริญญาโท
ภาควิชาพลศึกษา

หน้าที่การงาน	ก่อนเข้าศึกษา ระดับมหาบัณฑิต		หลังสำเร็จการศึกษา ระดับมหาบัณฑิต	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. <u>ตำแหน่ง</u>				
อาจารย์	28	73.68	34	89.47
ประจำแผนก	3	7.89	-	-
เจ้าหน้าที่วิชาการ	-	-	4	10.52
ยังไม่ได้ทำงาน	7	18.42	-	-
ข. <u>สังกัด</u>				
กระทรวงศึกษาธิการ	23	60.53	26	68.42
ทบวงมหาวิทยาลัย	8	21.05	10	26.32
สำนักนายกรัฐมนตรี	-	-	2	5.26
รวม	38	100	38	100

ตารางที่ 7 แสดงว่าก่อนศึกษาระดับปริญญาโท มหาบัณฑิตภาควิชาพลศึกษา ส่วนใหญ่ทำงานตำแหน่งอาจารย์ มีบางคนทำงานตำแหน่งประจำแผนก และบางคนยังไม่ได้ทำงาน แต่เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วทุกคนมีงานทำ และส่วนใหญ่ทำงานตำแหน่งอาจารย์ ที่เหลือทำงานตำแหน่งนักวิชาการ

สังกัดที่ทำงาน ก่อนเข้าศึกษาระดับปริญญาโท มหาบัณฑิตทำงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยเท่านั้น และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาบัณฑิตทำงาน

สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และทบวงมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น ก่อนสำเร็จการศึกษาไม่มีผู้ทำงาน
สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วมีผู้ทำงานสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี
เพิ่มขึ้นอีกหน่วยงานหนึ่ง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 หน้าที่การงาน สังกัด ก่อนและหลังการเข้าศึกษาระดับปริญญาโท
ภาควิชามัธยมศึกษา

หน้าที่การงาน	ก่อนเข้าศึกษา ระดับมหาบัณฑิต		หลังสำเร็จการศึกษา ระดับมหาบัณฑิต	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. <u>ตำแหน่ง</u>				
อาจารย์	44	78.57	52	98.86
ศึกษานิเทศก์	1	1.78	1	1.79
นักวิชาการ	-	-	2	3.57
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ยังไม่ได้ทำงาน	-	-	1	1.79
	11	19.64	-	-
ข. <u>สังกัด</u>				
กระทรวงศึกษาธิการ	41	73.21	37	66.07
ทบวงมหาวิทยาลัย	14	25.00	18	32.14
กระทรวงกลาโหม	1	1.79	1	1.79
รวม	56	100	56 ⁹	100

ตารางที่ 8 แสดงว่าก่อนศึกษาระดับปริญญาโท มหาบัณฑิตภาควิชามัธยมศึกษา ส่วนใหญ่ทำงานตำแหน่งอาจารย์ และทำงานตำแหน่งศึกษานิเทศก์บ้าง หลังสำเร็จการศึกษา มหาบัณฑิตทำงานตำแหน่งอาจารย์เพิ่มขึ้น ผู้ที่ทำงานตำแหน่งศึกษานิเทศก์มีจำนวนเท่าเดิม และมีผู้ทำงานตำแหน่งอื่นอีก คือ ตำแหน่งนักวิชาการ และตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบาย และแผน

สังกัดที่ทำงาน ก่อนศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยทำงานสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ
เรียงตามลำดับจำนวนดังนี้คือ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงกลาโหม
เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มีมหาวิทยาลัยทำงานสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยเพิ่มขึ้น สังกัดกระทรวง
ศึกษาธิการลดลง ส่วนสังกัดกระทรวงกลาโหมมีจำนวนเท่าเดิม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 หน้าที่การงาน สังกัด ก่อนและหลังการเข้าศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต
ภาควิชาวิจัยการศึกษา

หน้าที่การงาน	ก่อนเข้าศึกษา ระดับมหาบัณฑิต		หลังสำเร็จการศึกษา ระดับมหาบัณฑิต	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. ตำแหน่ง				
อาจารย์	20	52.63	20	52.63
พยาบาล	5	13.16	2	5.26
นักวิจัย	-	-	2	5.26
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน	-	-	8	21.65
เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป	-	-	2	5.26
นักวิชาการ	-	-	4	10.53
ช่าง	1	2.63	-	-
ยังไม่ได้ทำงาน	12	31.58		
ข. สังกัด				
กระทรวงศึกษาธิการ	10	26.32	8	21.05
ทบวงมหาวิทยาลัย	7	18.42	26	68.42
กระทรวงสาธารณสุข	5	13.16	2	5.26
กระทรวงมหาดไทย	1	2.63	-	-
สำนักนายก	-	-	2	5.26
กทม.	2	5.26	-	-
วิทยาลัยเอกชน	1	2.63	-	-
รวม	38	100	38	100

ตารางที่ 9 แสดงว่าก่อนที่ข้าราชการระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยภาควิชาวิจัยการศึกษา ส่วนใหญ่ทำงานตำแหน่งอาจารย์ และมีผู้ยังไม่ได้ทำงานด้วย แต่เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยทุกคนมีงานทำ และทำงานตำแหน่งอาจารย์จำนวนเท่าเดิม แต่มีผู้ทำงานตำแหน่ง นักวิจัย เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป และนักวิชาการ เพิ่มขึ้น

สังกัดที่ทำงาน ก่อนที่ข้าราชการระดับมหาบัณฑิตทำงานสังกัดหน่วยงานต่าง ๆ เรียงตาม ลำดับจำนวนดังนี้ คือ กระทรวงศึกษาธิการ ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงสาธารณสุข กทม. กระทรวงมหาดไทย และวิทยาลัยเอกชน แต่เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาบัณฑิตทำงาน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยมากที่สุด มหาบัณฑิตทำงานสังกัดกระทรวงศึกษาและกระทรวง สาธารณสุขน้อยลง ส่วนมหาบัณฑิตที่เคยทำงานสังกัดกระทรวงมหาดไทย กทม. และวิทยาลัย เอกชน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วมีได้ทำงานสังกัดเดิม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 หน้าที่การงาน สังกัด ก่อนและหลังการเข้าศึกษาในระดับปริญญาโท
ภาควิชาโสตทัศนศึกษา

หน้าที่การงาน	ก่อนเข้าศึกษา ระดับมหาบัณฑิต		หลังสำเร็จการศึกษา ระดับมหาบัณฑิต	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ก. <u>ตำแหน่ง</u>				
อาจารย์	42	67.74	47	75.81
บรรณาธิการ	2	3.23	—	—
นักวิชาการ	2	3.23	3	4.84
เจ้าหน้าที่โสตทัศนศึกษา	—	—	5	8.06
เจ้าหน้าที่ฝึกอบรม	—	—	2	3.23
เจ้าหน้าที่ฝ่ายชาย	—	—	1	1.61
พนักงานไปรษณีย์โทรเลข	2	3.32	—	—
ผู้เชี่ยวชาญฝ่ายวัฒนธรรม	1	1.61	1	1.61
สำนักพิมพ์เอกชน	1	1.61	1	1.61
ทำงานส่วนตัว	2	3.23	2	3.23
ยังไม่ได้ทำงาน	10	16.13	—	—
ข. <u>สังกัด</u>				
กระทรวงศึกษาธิการ	26	41.94	30	48.39
ทบวงมหาวิทยาลัย	11	17.74	14	22.58
กระทรวงสาธารณสุข	2	3.23	2	3.23
กระทรวงคมนาคม	4	6.45	4	6.45
สำนักนายกรัฐมนตรี	2	3.23	2	3.23
องค์การบริหารส่วนจังหวัด	2	3.23	3	4.84
สถานทูตอเมริกา	1	1.61	1	1.61
หน่วยงานเอกชน	4	6.45	6	9.68
รวม	62	100	62	100

ตารางที่ 10 แสดงว่าก่อนถึงาระดับปริญญาโท มหาบัณฑิตส่วนใหญ่ทำงาน
 ตำแหน่งอาจารย์ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ และมีกระจายการทำงานตำแหน่งอื่น ๆ บ้าง
 และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มีจำนวนผู้ทำงานตำแหน่งอาจารย์เพิ่มขึ้น ส่วนผู้ทำงาน
 ตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญฝ่ายวัฒนธรรมทำงานส่วนตัว ทำงานสำนักพิมพ์เอกชน มีจำนวนเท่าเดิม
 ผู้ที่เคยทำงานตำแหน่งบรรณารักษ์และตำแหน่งพนักงานไปรษณีย์โทรเลข ได้เปลี่ยนงาน
 หลังสำเร็จการศึกษา และยังมีข้อสังเกตว่า เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาบัณฑิตทุกคน
 มีงานทำ

สังกัดที่ทำงาน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาบัณฑิตทำงานสังกัดกระทรวงศึกษา
 ทบวงมหาวิทยาลัย องค์การบริหารส่วนจังหวัด และหน่วยงานเอกชนเพิ่มขึ้น ส่วนผู้ทำงาน
 สังกัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงคมนาคม สำนักนายกรัฐมนตรี และสถานทูตอเมริกา
 มีจำนวนเท่าเดิม

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 จำนวนร้อยละของประชากรที่ทำงานตรง และไม่ตรงตามสาขาวิชาที่เรียน
ในระดับมหาวิทยาลัย จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	ทำงานตรงตามสาขา		ทำงานไม่ตรงตามสาขา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จิตวิทยา	30	79.95	8	21.05
บริหารการศึกษา	88	92.63	7	7.37
ประถมศึกษา	38	100.00	-	-
พยาบาลศึกษา	27	100.00	-	-
พลศึกษา	38	100.00	-	-
มัธยมศึกษา	54	100.00	-	-
วิจัยการศึกษา	28	73.68	10	26.32
โสตทัศนศึกษา	52	83.87	10	16.13
รวม	355	91.03	35	8.97

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่ามหาวิทยาลัยทางครุศาสตร์ส่วนใหญ่ปฏิบัติงานตรงตามสาขาวิชาที่เรียน คิดเป็นร้อยละ 91.03 ส่วนอีกร้อยละ 8.97 ปฏิบัติงานไม่ตรงตามสาขาวิชาที่เรียน

มหาวิทยาลัยภาควิชาพลศึกษา ภาควิชาการบริหารพยาบาล ภาควิชาประถมศึกษา และภาควิชามัธยมศึกษา ทำงานตามตามสาขาวิชาที่เรียนแม้อคิดเป็นร้อยละ 100

ตารางที่ 12 จำนวนร้อยละของมหาบัณฑิตที่สอบปฏิบัติหน้าห้องอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอบ จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	สอบปฏิบัติหน้าห้อง		ไม่สอบปฏิบัติหน้าห้อง		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จิตวิทยา	26	68.42	4	10.53	8	21.05
บริหารการศึกษา	53	55.79	3	3.16	39	41.05
ประถมศึกษา	32	84.21	2	5.26	4	10.53
พยาบาลการศึกษา	24	88.89	2	7.41	1	3.70
พลศึกษา	34	89.47	2	5.26	2	5.26
มัธยมศึกษา	41	75.92	8	14.81	5	9.26
วิจัยการศึกษา	26	68.42	-	-	12	31.58
โสตทัศนศึกษา	38	61.29	6	9.68	18	29.03
รวม	274	70.26	27	6.92	89	22.82

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่ามหาบัณฑิตส่วนใหญ่สอบปฏิบัติหน้าห้องอื่น ๆ นอกเหนือจากการสอบ คิดเป็นร้อยละ 70.26

มหาบัณฑิตภาควิชาพลศึกษาสอบปฏิบัติหน้าห้องอื่นสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 89.47

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบของความพอใจในตำแหน่งงานที่ได้รับผิดชอบในปัจจุบัน
- จำแนกตามภาควิชาที่สำเร็จการศึกษา

ภาควิชา	ระดับความพอใจ	
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	S.D.
จิตวิทยา	4.00	.657
บริหารการศึกษา	3.84	.773
ประถมศึกษา	3.50	.845
พยาบาลศึกษา	4.00	.832
พลศึกษา	3.89	.798
มัธยมศึกษา	3.70	.695
วิจัยการศึกษา	3.53	.687
สัตวศาสตร์ศึกษา	3.74	.756
รวม	3.87	.755

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าโดยเฉลี่ยแล้วมหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรวิทยาดำรงวิทยฐานะรองศาสตราจารย์มีความพอใจในตำแหน่งงานปัจจุบันมาก

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ยน้ำหนักค่าตอบของความพอใจในงานพิเศษ จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	ระดับความพอใจ	
	\bar{x}	S.D.
จิตวิทยา	3.63	.668
บริหารการศึกษา	3.66	.678
ประถมศึกษา	3.35	.789
พยาบาลศึกษา	3.83	.984
พลศึกษา	3.29	.578
มัธยมศึกษา	3.17	.780
วิจัยการศึกษา	3.47	.730
โสตทัศนศึกษา	3.55	.964
รวม	3.493	.142

ตารางที่ 14 แสดงความหมายสถิติภาควิชาจิตวิทยา, ภาควิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาพยาบาลศึกษา และภาควิชาโสตทัศนศึกษา มีความพอใจในการปฏิบัติงานพิเศษ นอกจากงานประจำมาก ส่วนมหาวิทยาลัยภาควิชาประถมศึกษา ภาควิชาพลศึกษา ภาควิชามัธยมศึกษา และภาควิชาวิจัยการศึกษา มีความพอใจในการปฏิบัติงานพิเศษปานกลาง

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ยน้ำหนักค่าคอมของการนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาไปใช้
ในการปฏิบัติงาน จำแนกตามภาควิชาที่สำเร็จการศึกษา

ภาควิชา	ระดับความพอใจ	
	ค่าเฉลี่ย	S.D.
จิตวิทยา	3.91	.804
บริหารการศึกษา	3.60	1.019
ประถมศึกษา	4.00	.852
พยาบาลศึกษา	4.04	.939
พลศึกษา	3.37	.689
มัธยมศึกษา	3.54	.908
วิจัยการศึกษา	3.44	.772
โสตทัศนศึกษา	3.76	1.048
รวม	3.71	.878

ตารางที่ 15 แสดงความหาบัตินึกส่วนใหญ่นำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงานได้มาก ยกเว้นมหาบัณฑิตภาควิชาพลศึกษา และภาควิชาวิจัยการศึกษา ซึ่งนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงานได้ปานกลาง

ตารางที่ 16 เหตุผลที่มหาวิทยาลัยได้นำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ได้น้อยหรือน้อยที่สุด จำแนกตามภาควิชาที่สำเร็จการศึกษา

สาเหตุ ที่นำความรู้และ ประสบการณ์ไปใช้ได้น้อยหรือน้อยที่สุด	จิตวิทยา		บริหาร การศึกษา		ประถมศึกษา		พยาบาลศึกษา		พลศึกษา		มัธยมศึกษา		วิจัยการศึกษา		สัตวทัน- ศึกษา		รวม	
	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ
1. งานไม่ตรงกับความรู้ที่เรียนมา	12	31.58	11	11.58	-	-	4	13.81	8	21.05	3	5.56	10	26.32	6	9.68	54	13.85
2. เรียนมานานแล้วจำเนื้อหาวิชาไม่ได้	-	-	1	1.05	-	-	1	3.70	2	5.26	1	1.85	-	-	-	-	5	1.28
3. ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน อาจารย์สอนไม่แจ่มแจ้ง	-	-	1	-	-	-	-	-	-	-	1	1.85	-	-	2	3.23	3	0.77
4. วิทยาการเปลี่ยนแปลง ความรู้ที่เรียนมาแล้วล้าสมัยให้ประโยชน์ได้น้อย	-	-	4	4.21	-	-	1	3.70	-	-	3	5.56	2	5.26	2	3.23	12	3.08
5. ลักษณะงาน สังคม และหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เปลี่ยนแปลง	-	-	1	1.05	-	-	-	-	-	-	4	4.71	2	5.26	6	9.60	13	3.33
6. ไม่สามารถนำความรู้ที่เรียนมาใช้ปฏิบัติได้	2	5.26	4	4.21	-	-	4	14.81	6	15.79	1	1.85	-	-	-	-	17	4.36
7. อื่น ๆ	-	-	6	6.32	2	5.26	1	3.70	-	-	3	5.56	2	5.26	10	16.13	24	6.15

ตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า เหตุผลที่มหาวิทยาลัยทางครุศาสตร์ทุกภาควิชาได้นำความรู้และประสบการณ์ไปใช้ได้น้อย หรือน้อยที่สุดนั้น ส่วนใหญ่เนื่องมาจากไม่ทำงานตรงกับความรู้ที่เรียนมา คิดเป็นร้อยละ 13.85 ส่วนเหตุผลที่ว่า ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน อาจารย์สอนไม่แจ่มแจ้ง มีจำนวนน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 0.77

ภาควิชา ปัญหาหรืออุปสรรค	จิตวิทยา N = 38		บริหาร การศึกษา N = 95		ประถมศึกษา N = 38		พยาบาลศึกษา N = 27		พลศึกษา N = 38		มัธยมศึกษา N = 54		วิทยาศาสตร์ N = 38		โสตศึกษา N = 62		รวม N = 390	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ไม่ชอบลักษณะงานที่ทำ	4	10.53	4	4.21	4	10.53	2	7.41	2	5.25	2	3.70	2	5.26	2	3.23	22	5.64
2. ทำงานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน	8	21.05	12	12.63	-	-	1	3.70	-	-	4	7.41	10	26.32	4	6.45	39	10.00
3. ขาดความมั่นใจในตนเอง	2	5.26	-	-	-	-	-	-	2	5.26	1	1.85	2	5.26	2	3.23	9	2.31
4. งานที่รับผิดชอบมีมากเกินไป	14	36.84	43	45.26	22	57.89	16	59.26	18	47.37	20	37.04	14	37.84	32	51.61	179	45.90
5. หนังสือค้นคว้าประกอบการสอนมีน้อย	10	26.32	13	13.68	12	31.58	10	37.04	24	63.16	14	25.93	6	15.79	20	32.26	109	27.95
6. มีความรู้ทางทฤษฎีน้อยเกินไป	10	26.32	7	7.37	-	-	3	11.11	2	5.26	8	14.81	4	10.53	8	12.90	42	10.77
7. มีความรู้ทางปฏิบัติน้อยเกินไป	-	-	9	9.47	2	5.26	1	3.70	2	5.26	20	37.04	6	15.79	16	25.81	56	14.36
8. หลักสูตรที่เรียนล้าสมัย	4	10.53	5	5.26	2	5.26	-	-	4	10.53	2	3.70	-	-	2	3.23	19	4.87
9. ไม่พอใจระบบการบริหารงาน	6	15.79	37	38.95	16	42.11	10	37.04	22	57.89	20	37.04	16	42.11	16	25.81	143	36.67
10. ไม่พอใจเพื่อนร่วมงาน	8	21.05	5	5.26	-	-	3	11.11	10	26.32	8	14.81	4	10.53	6	9.68	44	11.28
11. ขาดความเสมอภาคในหน่วยงาน	10	26.32	28	29.47	16	42.11	9	33.33	14	36.84	12	22.22	12	31.58	10	16.13	111	28.46
12. อื่น ๆ	2	5.26	7	7.37	2	5.26	2	7.41	-	-	3	5.56	6	15.79	4	6.45	26	6.67

ตารางที่ แสดงให้เห็นว่า ปัญหาหรืออุปสรรคในการทำงานของมหาบัณฑิตส่วนใหญ่เนื่องมาจากงานที่รับผิดชอบมากเกินไป คิดเป็นร้อยละ 45.90 รองลงไปได้แก่ ไม่พอใจระบบการบริหารงานและขาดความเสมอภาคในหน่วยงาน คิดเป็นร้อยละ 36.67 และ 20.46 ตามลำดับ ปัญหาอื่น ๆ ที่ได้ระบุในตารางคือ ปัญหาเกี่ยวกับผู้บังคับบัญชา ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ขาดงบประมาณ มีโอกาสในการทำงานหรือแสดงความสามารถน้อย และไม่มีโอกาสได้รับการอบรม แลกเปลี่ยน หรือเพิ่มพูนความรู้ในทางวิชาการ

ตารางที่ 18 จำนวนมหาบัณฑิตที่มีโอกาสทำวิจัยหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิต
จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	ได้ทำวิจัย		ไม่ได้ทำวิจัย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จิตวิทยา	16	42.11	22	57.89
บริหารการศึกษา	32	33.68	63	66.32
ประถมศึกษา	14	36.84	24	63.16
พยาบาลการศึกษา	11	40.74	16	59.26
พลศึกษา	8	21.05	30	78.95
มัธยมศึกษา	21	38.89	33	61.11
วิจัยการศึกษา	22	57.89	16	42.11
สโตนศึกษา	10	16.13	52	83.87
รวม	134	34.36	256	65.64

ตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่า หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิตแล้ว มหาบัณฑิตส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีโอกาสทำวิจัย คิดเป็นร้อยละ 65.64 และมีผู้ได้ทำวิจัยคิดเป็น ร้อยละ 43.36

มหาบัณฑิตภาควิชาวิจัยการศึกษา มีโอกาสทำวิจัยมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 57.89 และภาควิชาสโตนศึกษามีโอกาสทำวิจัยน้อยที่สุดคิดเป็นร้อยละ 16.13

ตารางที่ 19 อุปสรรคที่ทำให้มหาวิทยาลัยไม่สามารถทำงานวิจัยได้ หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับมหาบัณฑิต

อุปสรรคในการทำวิจัย	จิตวิทยา N = 38		บริหารฯ N = 95		ประดมา N = 38		พยาบาลศึกษา N = 27		พลฯ N = 38		มัชมา N = 54		วิจัยฯ N = 38		โสศฯ N = 62		รวม N = 390	
	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ	จำ นวน	ร้อยละ
1. ความรู้เกี่ยวกับการวิจัยไม่พอ	6	15.79	10	10.53	-	-	2	7.41	2	5.26	1	7.41	6	15.79	10	16.13	34	8.22
2. ไม่ชอบงานวิจัย	2	5.26	1	1.05	-	-	-	-	-	-	1	1.85	-	-	2	3.23	6	1.54
3. ไม่มีเวลาพอ	24	63.16	60	63.16	24	63.16	21	77.78	28	73.68	37	68.52	26	68.42	46	74.19	266	57.95
4. ลักษณะงานที่ไม่จำเป็นต้องทำวิจัย	10	26.32	17	17.89	6	15.79	1	3.70	8	21.05	5	9.26	8	21.05	8	12.90	63	16.15
5. อื่น ๆ	8	21.05	17	17.89	8	21.05	8	29.63	14	36.84	4	7.41	8	21.05	8	12.90	75	19.23

ตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า อุปสรรคที่ทำให้มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ไม่สามารถทำงานวิจัยได้ เนื่องจากไม่มีเวลาเพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 57.95 ปัญหาอื่น ๆ ที่ไม่ได้ระบุในตารางคือ ไม่มีงบประมาณตำรา อุปกรณ์ และแหล่งค้นคว้า ขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานและผู้บริหาร และไม่มีโอกาส

	จิตวิทยา N = 38		บริหาร การศึกษา N = 95		ประถมศึกษา N = 38		พยาบาลศึกษา N = 27		พลศึกษา N = 38		มัธยมศึกษา N = 54		วิจัย N = 38		โสตศา N = 62	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. การปฐมนิเทศ	2.95	.836	4.00	.792	3.16	.822	3.31	.735	3.05	.836	2.85	.877	2.63	.942	3.16	.728
2. ผู้สอน	3.11	.747	3.83	.654	3.53	.761	3.74	.594	3.63	.589	3.52	.606	3.42	.589	3.17	.740
3. การเรียนการสอน	3.16	.599	3.76	.620	3.67	.755	3.67	.620	3.63	.674	3.53	.575	3.42	.598	3.33	.540
4. วิชาเฉพาะหรือวิชาบังคับของภาควิชา	3.26	.644	3.86	.702	3.58	.826	3.79	.697	3.53	.892	3.41	.630	3.26	.554	3.37	.550
5. วิชาสัมพันธ์ (เช่น ปรัชญาการศึกษา, สถิติการศึกษา)	3.28	.659	3.80	.684	3.41	.608	3.85	.674	3.17	.910	3.36	.736	3.56	.504	3.83	.720
6. วิชาเลือก	3.06	.714	3.61	.695	3.35	.691	3.62	.803	3.11	.798	2.98	.699	3.05	.898	3.11	.690
7. การฝึกงาน	2.89	.820	2.84	.936	3.29	1.030	3.26	.902	2.17	.774	2.92	.812	2.76	1.016	2.74	.750
8. การสัมมนา	2.83	.854	3.47	.808	3.44	.908	3.62	.687	2.79	.963	3.15	.849	2.68	.808	3.00	.770
9. ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา	3.22	.865	3.25	.848	3.22	.988	3.33	.877	3.65	.579	3.45	1.029	3.26	.977	3.19	.610
10. การทำวิทยานิพนธ์	3.72	.741	3.41	.783	3.44	.969	3.67	.733	3.68	.933	3.47	1.026	3.32	.933	3.56	.570
11. การวัดผลการศึกษา	3.33	.755	3.45	.630	3.67	.676	3.70	.608	3.62	.747	3.38	.770	3.32	.739	3.26	.580
12. การบริหารงาน	3.06	.531	3.89	.687	3.56	.772	3.59	.636	3.42	.683	3.29	.701	3.11	.559	3.22	.500

ตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่า

มหาวิทยาลัยภาควิชาจิตวิทยา มีความเห็นว่าคณะฯดำเนินการจัดการทำวิทยานิพนธ์ อยู่ในระดับดีมาก นอกจากนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยภาควิชาบริหารการศึกษา มีความเห็นว่าคณะฯดำเนินการจัดการปฐมนิเทศ ผู้สอน การเรียนการสอน วิชาเฉพาะ วิชาสัมพัทธ์ วิชาเลือก และการบริหารงาน อยู่ใน ระดับดีมาก ส่วนค่านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยภาควิชาประถมศึกษา มีความเห็นว่าคณะฯได้ดำเนินงานค่านผู้สอน การเรียนการสอน วิชาเฉพาะ การวัดผลการศึกษา และการบริหารงาน อยู่ในระดับดีมาก และดำเนินการจัดการปฐมนิเทศ วิชาสัมพัทธ์ วิชาเลือก การฝึกงาน การสัมมนา ห้องสมุด อุปกรณ์ การศึกษา การทำวิทยานิพนธ์ อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยภาควิชาพยาบาลศึกษา มีความเห็นว่าคณะฯได้ดำเนินงานค่านผู้สอน การเรียนการสอน วิชาเฉพาะ วิชาสัมพัทธ์ วิชาเลือก การสัมมนา การทำวิทยานิพนธ์ การ วัดผลการศึกษา การบริหารงาน อยู่ในระดับดีมาก นอกจากนั้นอยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยภาควิชาพลศึกษา มีความเห็นว่าคณะฯได้ดำเนินงานต่อไปอยู่ในระดับดีมาก คือ ผู้สอน การเรียนการสอน การสอนวิชาเฉพาะ ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา การทำวิทยานิพนธ์ การวัดผลการศึกษา ส่วนค่านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยภาควิชามัธยมศึกษา มีความเห็นว่าคณะฯดำเนินการเกี่ยวกับผู้สอน การเรียนการสอน อยู่ในระดับดีมาก ส่วนค่านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยภาควิชาวิจัยการศึกษา มีความเห็นว่าคณะฯดำเนินการเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยภาควิชาสัตตภัณฑ์ศึกษา มีความเห็นว่าคณะฯดำเนินการเกี่ยวกับการทำ วิทยานิพนธ์อยู่ในระดับดีมาก ส่วนค่านอื่น ๆ อยู่ในระดับปานกลาง

สรุปแล้วมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารของคณะ เกี่ยวกับผู้สอน การจัดการสอน การให้ทำวิทยานิพนธ์ การปฐมนิเทศ อยู่ในระดับดีมาก ส่วนการบริหารงาน ค่านอื่น ๆ เช่น การบริหารงานห้องสมุด การวัดผล การฝึกงาน การจัดวิชาเลือก อยู่ในระดับ ปานกลาง

ตารางที่ 21 ความเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรที่ศึกษามา

ภาควิชา	จิตวิทยา		บริหารการศึกษา		ประถมศึกษา		พยาบาลศึกษา		พลศึกษา		มัธยมศึกษา		วิจัย		โสตทัศนศึกษา		รวม	
	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความถี่ ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ
1. มากเกินไป	-	-	2	2.11	-	-	2	7.41	2	5.26	4	7.41	2	5.26	-	-	12	.07
2. น้อยเกินไป	22	57.89	36	37.89	12	31.58	8	29.63	20	52.63	32	59.26	16	42.11	36	58.06	182	.95
3. เหมาะสมแล้ว	6	15.79	60	63.16	22	57.89	16	59.26	12	31.58	16	29.63	18	47.37	12	19.35	162	.83
4. ไม่ทันสมัยนำมาใช้งานไม่ได้	8	21.05	6	6.31	-	-	1	3.70	10	26.32	5	9.62	2	5.24	8	12.90	40	.22

จากตารางที่ 21 แสดงความหาบ้ณฑิคส่วนใหญ่ของภาควิชาบริหารการศึกษา ภาควิชาประถมศึกษา ภาควิชาพยาบาลศึกษา และภาควิชาวิจัยการศึกษา มีความเห็นว่า เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรที่ศึกษามาเหมาะสมแล้ว ส่วนมหาบ้ณฑิคส่วนใหญ่ของภาควิชาจิตวิทยา ภาควิชาพลศึกษา ภาควิชามัธยมศึกษา และภาควิชาโสตทัศนศึกษา มีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาในหลักสูตรที่ศึกษามาน้อยเกินไป

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 จำนวนร้อยละของมหาบัณฑิตที่เห็นว่าควรปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต
จำแนกตามภาควิชา

ภาควิชา	ควร		ไม่ควร		ไม่ตอบ	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
จิตวิทยา	32	84.21	4	10.53	2	5.26
บริหารการศึกษา	84	88.42	1	1.05	10	10.53
ประถมศึกษา	34	89.47	2	5.26	2	5.26
พยาบาลศึกษา	23	85.19	4	14.81	—	—
พลศึกษา	36	94.74	2	5.26	—	—
มัธยมศึกษา	51	94.44	2	3.70	1	1.85
วิจัยการศึกษา	38	100.00	—	—	—	—
โสตทัศนศึกษา	54	87.10	—	—	8	12.90

ตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่า มหาบัณฑิตส่วนใหญ่เห็นว่าควรปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์มหาบัณฑิต คิดเป็นร้อยละ 90.26 เห็นว่าไม่ควรปรับปรุงหลักสูตร คิดเป็นร้อยละ 3.85 และ จำนวนอีกร้อยละ 5.90 ไม่ตอบคำถามข้อนี้

ตารางที่ 23 แสดงลำดับความสำคัญในการปรับปรุงหลักสูตร

ภาควิชา	จิตวิทยา		บริหาร การศึกษา		ประถมศึกษา		พหุภาคศึกษา		พหุศึกษา		มัธยมศึกษา		วิจัย		โสตทัศนศึกษา		รวม		
	ความดี ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความดี ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความดี ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความดี ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความดี ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความดี ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความดี ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความดี ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	ความดี ของ ผู้ตอบ ปัญหา	ร้อยละ	
หากจะมี การปรับปรุง หลักสูตร ควรทำดังนี้ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)																			
1. เปิดวิชาให้เด็กได้เลือกเรียน มากขึ้น	26	68.42	37	38.95	24	63.16	16	59.26	26	68.42	38	70.37	20	52.63	36	58.06	223	57.18	
2. เนื้อหาวิชาหรือหลักสูตรควรมี ความเข้มข้น	26	68.42	29	30.53	22	57.89	16	59.26	26	63.16	40	74.07	26	68.42	41	66.13	224	57.41	
3. ลดจำนวนวิชาลง	-	-	16	16.84	-	-	2	7.41	4	10.53	4	7.41	4	10.53	2	3.23	32	8.21	
4. ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย นำไปประยุกต์ใช้ได้	28	73.68	48	50.53	24	63.16	18	66.67	28	73.68	41	78.95	30	78.95	43	69.35	260	66.67	
5. ควรหลีกเลี่ยงการเปิดวิชาที่มี เนื้อหาคล้าย ๆ กัน แต่ชื่อ วิชาต่างกัน	18	47.37	39	41.05	28	73.68	10	37.04	28	73.68	35	57.89	22	57.89	38	61.29	218	55.90	
6. อื่น ๆ							3	11.11	2	5.26	3	5.26	2	5.26	6	9.68	16	4.10	

ตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า หากจะมีการปรับปรุงหลักสูตร มหาวิทยาลัยภาควิชาต่าง ๆ เห็นว่าควรปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย นำไปประยุกต์ใช้ได้ เป็นประการแรก ยกเว้นมหาวิทยาลัยภาควิชาประถมศึกษา เสนอให้ปรับปรุงหลักสูตรโดยหลีกเลี่ยงการเปิดวิชาที่มีเนื้อหาคล้าย ๆ กัน แต่ชื่อวิชาต่างกันก่อน

ภาควิชา ชอกระทง	จิตวิทยา N = 38		บริหาร การศึกษา N = 95		ประถมศึกษา N = 38		พยาบาลศึกษา N = 27		พลศึกษา N = 38		มัธยมศึกษา N = 54		วิจัย N = 38		โสตฯ N = 62	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน	3.42	.683	3.72	.704	3.42	.948	3.14	.804	3.61	.586	3.49	.776	3.79	.776	3.68	.741
2. ความสัมพันธ์กับนักเรียน (ถ้าเป็นครู)	4.06	.564	3.83	.485	4.18	.626	3.70	.717	4.05	.612	3.72	.536	3.58	.775	3.75	.462
3. ความสัมพันธ์กับครูร่วมงาน	3.58	.598	3.76	.520	3.84	.494	3.93	.539	3.85	.579	3.70	.638	3.68	.471	3.70	.462
4. ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ระดับต่ำกว่า	3.68	.471	3.87	.532	3.74	.554	3.88	.654	3.93	.607	3.47	.607	3.63	.589	3.73	.516
5. ความสัมพันธ์กับชุมชน	3.21	.528	3.25	.715	3.11	.723	3.37	.734	3.25	.707	2.92	.755	3.32	.661	3.11	.561
6. ความร่วมมือกับหน่วยงาน	3.37	.589	3.70	.595	3.53	.687	4.15	.358	3.75	.776	3.52	.699	3.79	.703	3.57	.675
7. การเข้าร่วมกิจกรรมทาง ๆ ของหน่วยงาน	3.59	.687	3.74	.606	3.37	.750	3.67	.614	3.89	.689	3.50	.693	3.63	.750	3.48	.731
8. การสร้างความสามัคคีในหมู่เด็กเรียน (ถ้าเป็นครู)	3.56	.618	3.83	.669	3.95	.517	3.63	.734	3.90	.632	3.58	.574	3.58	.880	3.65	.706
9. การยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	3.68	.759	3.92	.599	3.84	.678	3.96	.538	4.00	.648	3.85	.601	3.89	.559	3.90	.694
10. การวางตัวในหมู่คณะและสังคม	3.42	.500	2.66	.559	3.53	.506	3.48	.574	3.85	.735	3.49	.543	3.58	.598	3.50	.590
1. ความสามารถในการเป็นผู้คุมที่ดี	3.96	.554	3.84	.555	3.56	.606	3.44	.743	3.89	.574	3.60	.688	3.42	.683	3.53	.623
2. ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี	3.22	.540	3.72	.565	3.47	.603	3.48	.695	3.65	.662	3.30	.638	3.16	.494	3.34	.608
3. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.79	.528	3.39	.487	3.89	.559	4.00	.457	3.90	.545	3.75	.589	3.74	.446	3.74	.625

ตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่า

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ประเมินผลตนเองกำกับกันระหว่างดีมากและปานกลาง คือ ความสัมพันธ์กับนักเรียน ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ระดับต่ำกว่า การสร้างความสามัคคีในหมู่นักเรียน การยอมรับฟังความเห็นของผู้อื่น การวางตัวในหมู่คณะ และสังคม ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่นอยู่ในระดับดีมาก นอกจากนี้อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ส่วนใหญ่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ประเมินผลตนเองด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดีมาก ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนด้านเดียวที่อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ส่วนใหญ่ประเมินผลตนเองอยู่ในระดับดีมาก ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน ความสัมพันธ์กับชุมชน และการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงาน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ส่วนใหญ่ประเมินผลตนเอง อยู่ในระดับดีมาก ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน ความสัมพันธ์กับชุมชน และความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ประเมินผลตนเองในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดีมาก ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งคล้ายกับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีอื่น ๆ ที่ประเมินผลตนเองเกี่ยวกับด้านนี้อยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ส่วนใหญ่ประเมินผลตนเองด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดีมาก ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ระดับต่ำกว่า ความสัมพันธ์กับชุมชน การวางตัวในหมู่คณะและสังคม และความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดีอยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ส่วนใหญ่ประเมินผลตนเองด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดีมาก ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน ความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี และความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี อยู่ในระดับปานกลาง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ส่วนใหญ่ประเมินผลตนเองอยู่ในระดับดีมาก ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงาน และความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี อยู่ในระดับปานกลาง

สรุปแล้วจะเห็นว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีทุกภาควิชาประเมินผลตนเองด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับดีมาก ยกเว้นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 25 ค่าเฉลี่ยน้ำหนักที่ผู้บังคับบัญชาประเมินผลมหาวิทยาลัย

ชอกระทง	N = 60	
	\bar{X}	S.D.
1. ความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน	3.53	.845
2. ความสัมพันธ์กับนักเรียน (ถ้าเป็นครู)	3.85	.614
3. ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน	3.70	.714
4. ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ระดับต่ำกว่า	3.58	.714
5. ความสัมพันธ์กับชุมชน	3.13	.669
6. ความร่วมมือกับหน่วยงาน	3.65	.572
7. การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงาน	3.63	.682
8. การสร้างความสามัคคีในหมู่เด็กเรียน (ถ้าเป็นครู)	3.62	.652
9. การยอมรับฟังความเห็นของผู้อื่น	3.65	.748
10. การวางตัวในหมู่คณะและสังคม	3.42	.585
11. ความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี	3.43	.738
12. ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี	3.42	.640
13. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น	3.76	.587

ตารางที่ แสดงให้เห็นว่า ผู้บังคับบัญชารุ่นใหม่มีความเห็นว่า มหาวิทยาลัยทาง
 ครุศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับนักเรียน มีความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสัมพันธ์
 กับผู้ร่วมงาน ความร่วมมือกับหน่วยงาน การยอมรับฟังความเห็นของผู้อื่น การเข้าร่วมกิจกรรม
 ต่าง ๆ ของหน่วยงาน การสร้างความสามัคคีในหมู่เด็กเรียน ความสัมพันธ์กับเจ้าหน้าที่ระดับ
 ต่ำกว่า ความสัมพันธ์กับหัวหน้างาน อยู่ในระดับดีมาก

ส่วนความสามารถในการเป็นผู้ตามที่ดี ความสามารถในการเป็นผู้นำที่ดี การวางตัว
 ในหมู่คณะและสังคม และความสัมพันธ์กับชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 26 สรุปการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูล	ร้อยละ
1. มหาวิทยาลัยทางครุศาสตร์ทำงานตรงตามสาขาวิชาที่เรียน	91.03
2. มหาวิทยาลัยทางครุศาสตร์ทำงานไม่ตรงตามสาขาวิชาที่เรียน	8.97
3. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยยังคงทำงานที่เดิม	77.18
4. เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว มหาวิทยาลัยเปลี่ยนสถานที่ทำงาน	8.97
5. จำนวนมหาวิทยาลัยที่เพิ่งทำงานหลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท	13.85
6. จำนวนมหาวิทยาลัยที่คงปฏิบัติหน้าที่อื่นนอกเหนือจากงานประจำ	70.26
7. จำนวนมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติหน้าที่เฉพาะงานประจำ	6.92
8. จำนวนมหาวิทยาลัยที่ไม่ตอบสนองสอบถามเกี่ยวกับการทำงานที่อื่นนอกจากงานประจำ	22.82
9. จำนวนมหาวิทยาลัยที่เฝ้าความรู้และประสบการณ์ไปใช้ได้น้อย	32.82
10. จำนวนมหาวิทยาลัยที่มีโอกาสทำวิจัยหลังจากสำเร็จการศึกษา	34.36
11. จำนวนมหาวิทยาลัยที่ไม่มีโอกาสทำวิจัยหลังจากสำเร็จการศึกษา	65.64
12. อุปสรรคที่ไม่ได้ทำวิจัย เนื่องจากมีความรู้เกี่ยวกับการวิจัยไม่พอ	8.72
13. อุปสรรคที่ไม่ได้ทำวิจัย เนื่องจากไม่ชอบงานวิจัย	1.54
14. อุปสรรคที่ไม่ได้ทำวิจัย เนื่องจากไม่มีเวลา	57.95
15. อุปสรรคที่ไม่ได้ทำวิจัย เนื่องจากลักษณะงานไม่จำเป็นต้องทำวิจัย	16.15
16. อุปสรรคที่ไม่ได้ทำวิจัย เนื่องจากเหตุอื่น ๆ	19.23
17. จำนวนมหาวิทยาลัยที่เห็นว่าควรปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์มหาวิทยาลัย	90.26
18. จำนวนมหาวิทยาลัยที่เห็นว่าไม่ควรปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์มหาวิทยาลัย	3.86
19. จำนวนมหาวิทยาลัยที่ไม่ตอบคำถามเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตรครุศาสตร์มหาวิทยาลัย	5.90

สรุปเปรียบเทียบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ
ของมหาวิทยาลัยมหิดลวิชาต่าง ๆ

ในการนำข้อมูลเกี่ยวกับข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ไปใช้
พิจารณาประกอบการปรับปรุงโครงสร้างรวมของการบริหารอุดมศึกษาของคณะครุศาสตร์
และบัณฑิตวิทยาลัย จำเป็นต้องพิจารณาเปรียบเทียบข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเหล่านั้น
ทั้งหมด เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่แสดงถึงสาระและความจำเป็นในการปรับปรุง

ข้อมูลแต่ละด้านจะนำเสนอในรูปแบบของตารางเปรียบเทียบ ส่วนข้อสรุปจะปรากฏ
อยู่ในตอนท้ายของตาราง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้สอน	จิตวิทยา	บริหาร การศึกษา	ประถม ศึกษา	ขยาย ศึกษา	พลศึกษา	มัธยม ศึกษา	วิจัย การศึกษา	โสภททัศน ศึกษา	จำนวน ผู้เสนอ ความคิดเห็น N = 390	คิดเป็น ร้อยละ
1. ควรมีความรู้และประสบการณ์	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	134	36.67
2. ควรเตรียมการสอนให้มาก	✓	-	✓	✓	✓	✓	-	✓	97	24.87
3. ควรเป็นกันเองและมีเวลาให้สีมากกกว่านี้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	-	-	91	23.33
4. ควรมีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	✓	-	-	✓	-	-	✓	-	53	13.59
5. ควรเชิญวิทยากรมาสอนบ้าง	-	✓	-	✓	-	✓	✓	-	51	13.08
6. ควรมีความรับผิดชอบในการสอน	✓	-	-	-	-	✓	-	✓	49	12.56
7. ควรรับฟังความคิดเห็นของนิสิต	-	-	-	-	-	✓	✓	-	42	10.76
8. ควรมีความกระตือรือร้นในการสอน	-	-	-	-	-	-	✓	✓	17	4.36
9. ควรเพิ่มความรู้ ประสบการณ์ให้แก่อาจารย์ เช่น อบรม ระยะสั้นเฉพาะสาขาใหม่มากขึ้น	-	-	-	✓	-	-	✓	✓	13	3.33
10. ควรมีจำนวนอาจารย์เพิ่มขึ้น	-	-	-	✓	✓	-	-	-	11	2.82
11. ควรตรงต่อเวลา	-	-	-	-	✓	-	-	✓	9	2.31
12. ควรปรับปรุงบุคลิกให้เหมาะสมกับการ เป็นครู	-	-	-	-	✓	-	-	-	9	2.31
13. ควรใช้สื่อการสอนบ้าง	-	-	-	-	-	-	-	✓	8	2.05
14. อาจารย์แต่ละท่านไม่ควรสอนหลายวิชาเกินไป	-	✓	-	-	-	-	-	-	7	1.79
15. อาจารย์ควรจำนินิติให้ได้ทุกคน เพื่อสะดวกในการให้ ข้อเสนอแนะในวิชาที่เรียน	-	-	-	-	-	-	-	✓	7	1.79

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผู้สอน	จิตวิทยา	บริหาร การศึกษา	ประถม ศึกษา	พยาบาล ศึกษา	พลศึกษา	มัธยม ศึกษา	วิจัย การศึกษา	โสตทัศน ศึกษา	จำนวน ผู้เสนอ ความคิดเห็น N = 390	คิดเป็น ร้อยละ
16. วิชาหนึ่ง ๆ ควรมีอาจารย์สอนมากกว่า 1 คน เพื่อให้ นิสิตมีโอกาสเลือก	-	-	-	-	✓	-	-	-	6	1.54
17. ไม่ควรเรียนแบบทางประเทศมากเกินไป ควรประยุกต์ เนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับสังคมไทย	-	-	-	-	✓	-	-	-	5	1.28
18. ไม่ควรเร่งสอนมอຍ ๆ หากจะเร่งสอนควรบอกนิสิต ล่วงหน้า	-	-	-	✓	-	-	-	-	4	1.03
19. ไม่ถูกกับความรูของอาจารย์ผู้สอน	✓	-	-	-	-	-	-	-	3	.77
20. ไม่ควรทำงานบริหารมากเกินไป	-	-	-	-	-	✓	-	-	3	.77

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับตัวผู้สอน

ข้อมูลในตารางหน้าที 27 ข้อ 1, 4, 9 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า มหามัตถิตของภาควิชาต่าง ๆ ในคณะครุศาสตร์ มีความเห็นสอดคล้องกับทุกภาควิชาว่า ควรจะมีการปรับปรุงหรือเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ ตลอดจนไปจนถึงความสามารถในการถ่ายทอดของคณาจารย์ผู้สอน ข้อมูลดังกล่าวส่วนนี้เป็นดัชนีหนึ่งที่แสดงระดับสมรรถนะทางวิชาการของการอุดมศึกษาในคณะครุศาสตร์ว่า ยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพึงพอใจ และสมควรจะได้รับการแก้ไขปรับปรุงอย่างเร่งด่วน เนื่องจากคณาจารย์เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดส่วนหนึ่งในการจัดการอุดมศึกษา หากปัจจัยส่วนนี้มีสมรรถนะอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพึงพอใจแล้ว ย่อมทำให้กระบวนการอุดมศึกษาส่วนอื่น ๆ ค่อยประสิทธิภาพลงไปเป็นอย่างมาก ซึ่งจะทำให้บรรลุลักษณะประสงค์ในการจัดการอุดมศึกษาได้ยาก หรืออาจไม่บรรลุลักษณะประสงค์อย่างสมบูรณ์ได้

ข้อที่น่าสังเกตอีกข้อหนึ่งคือ สัมพันธภาพระหว่างผู้สอนกับนิสิตอยู่ในภาวะที่ห่างเหิน ดังจะเห็นได้จากข้อมูลในข้อ 3 ซึ่งเป็นข้อเสนอที่นิสิตในภาควิชาส่วนใหญ่เห็นพ้องกันว่า อาจารย์ผู้สอนควรเป็นกันเองกับนิสิตให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน สัมพันธภาพระหว่างอาจารย์กับนิสิตจัดว่าเป็นปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งในการถ่ายทอดความรู้และทัศนคติทางวิชาการ ถ้าหากมีความห่างเหินเกินไป การถ่ายทอดทัศนคติทางวิชาการก็อาจไม่เกิดขึ้น หรือเกิดไปในทางไม่พึงประสงค์ได้ จึงเป็นข้อเสนอแนะที่น่าจะได้รับการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขโดยด่วน เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 เปรียบเทียบข้อเสนอแนะของมหาบัณฑิตเกี่ยวกับวิธีการสอน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการสอน	จิตวิทยา	บริหาร การ ศึกษา	ประถม ศึกษา	พหุบาล ศึกษา	พลศึกษา	มัธยม ศึกษา	วิจัย การศึกษา	โสตทัศน ศึกษา	จำนวน ผู้เสนอ ความคิดเห็น N = 390	คิดเป็น ร้อยละ
1. ควรใช้วิธีการสอนหลาย ๆ แบบตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา	-	✓	✓	✓	✓	-	-	✓	103	26.41
2. ควรใช้รูปแบบประกอบการสอน	✓	✓	-	✓	✓	-	-	-	61	15.64
3. ควรเน้นให้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองให้มากขึ้น	-	✓	-	✓	✓	-	-	✓	40	10.26
4. ควรใช้วิธีการสัมมนามากกว่าวิธีการบรรยาย	✓	-	-	✓	✓	-	-	-	37	9.49
5. ควรให้นิสิตมีโอกาสแสดงความคิดเห็น	✓	-	-	✓	-	-	-	✓	27	6.92
6. ควรให้มีการฝึกปฏิบัติมากขึ้น	✓	-	-	-	✓	-	-	✓	25	6.41
7. ไม่ควรเปลี่ยนแปลงทางประเทศมาก ควรตระหนักในความเป็นไทยและใช้ภาษาไทย	-	✓	-	-	-	-	-	✓	13	3.33
8. ควรเน้นเนื้อหา, กิจกรรม และวิธีการมากกว่าอัตรากำลังผู้สอน	-	-	-	-	-	-	-	✓	7	1.79
9. ควรแจกคำสอนล่วงหน้า แลรวมอภิปรายในชั่วโมง	-	-	-	-	-	-	-	✓	7	1.79
10. ควรเอาใจใส่ผู้เรียน	-	-	-	-	-	-	-	✓	7	1.79
11. อาจารย์ควรมีความแม่นยำในเนื้อหาวิชาและสรุปความคิดรวบยอด	-	-	-	-	-	-	-	✓	7	1.79
12. บางวิชาให้ทำรายงานมากเกินไปจนไม่แน่ใจว่าอาจารย์ได้อ่านหมดหรือไม่	-	✓	-	-	-	-	-	-	6	1.54
13. ควรมีการจัดสัมมนาเพื่อถกเถียงวิธีการสอนที่เหมาะสม	-	✓	-	-	-	-	-	-	6	1.54
14. ควรสอนให้นิสิตเกิดความคิดมากกว่าให้เกิดความจำ	-	✓	-	-	-	-	-	-	5	1.28
15. ทำ Course Syllabus ทุกวิชา	-	✓	-	-	-	-	-	-	4	1.03
16. ควรสอนกลุ่มเล็ก ๆ ไม่เกิน 15 คน	-	✓	-	-	-	-	-	-	4	1.03

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวิธีการสอน

ข้อมูลในตารางที่ 28 แสดงว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่เห็นว่า ควรปรับปรุงวิธีการสอน โดยใช้วิธีการสอนหลาย ๆ แบบตามความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา ใช้อุปกรณ์ประกอบการสอน และเน้นให้มีการศึกษา ค้นคว้าด้วยตัวเองให้มากขึ้น นอกจากนี้ภาควิชาพลศึกษาและภาควิชา **ศึกษาศาสตร์**ก็เขายังมีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรใช้วิธีการสอนแบบสัมมนามากกว่าวิธีการสอนแบบบรรยาย ภาควิชาจิตวิทยาและภาควิชาโสตทัศนศึกษา เสนอให้เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และได้มีการฝึกปฏิบัติมากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร	จิตวิทยา	บริหาร การศึกษา	ประณ ศึกษา	พยาบาล ศึกษา	พลศึกษา	มัธยม ศึกษา	วิจัย การศึกษา	สัตหัตถ ศึกษา	จำนวน ผู้เสนอ ความคิดเห็น N = 390	คิดเป็น ร้อยละ
1. ควรปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้เข้มข้นลึกซึ้งขึ้น	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	—	127	32.56
2. ควรปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยอยู่เสมอ	✓	✓	✓	✓	—	✓	✓	✓	126	32.31
3. ควรเน้นการฝึกปฏิบัติและการนำไปใช้	✓	✓	—	✓	—	✓	—	✓	113	28.97
4. ควรมีการพัฒนาและประเมินหลักสูตรเป็นระยะ ๆ	—	—	✓	✓	✓	—	—	✓	74	18.97
5. ควรเพิ่มวิชาเลือกและวิชาสัมพัทธ์ใหม่มากขึ้น	—	✓	—	✓	—	—	✓	—	44	11.28
6. เนื้อหาไม่ควรซ้ำซ้อนกับปริญญาตรี	—	—	✓	—	✓	—	—	—	18	4.62
7. เพิ่มหลักสูตรที่จะนำไปใช้ได้	—	—	—	—	✓	—	—	—	11	2.82
8. คัดหลักสูตรเท่าที่ไม่เป็นประโยชน์ออก	—	—	—	—	✓	—	—	—	7	1.79
9. เปิดวิชาเรียนใหม่มากขึ้น	—	—	—	—	✓	—	—	—	5	1.28
10. ให้ความรู้ทั่วไปให้ครบ	—	—	—	—	✓	—	—	—	5	1.28
11. ให้อาจารย์แต่ละวิชามีความสัมพันธ์กัน	—	—	—	✓	—	—	—	—	4	1.03
12. ไม่ควรให้หลักสูตรมีความซ้ำซ้อนกัน	—	—	—	✓	—	✓	—	—	4	1.03
13. เนื้อหาวิชาควรเป็นของไทย มีวิทยาทอดมาจาก ต่างประเทศทั้งหมด	—	✓	—	—	—	—	—	—	4	1.03
14. เน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเท่า ๆ กัน	—	✓	—	—	—	—	—	—	4	1.03
15. เนื้อหาวิชาซ้ำซ้อนควรปรับปรุง	—	✓	—	—	—	✓	—	—	4	1.03
16. ควรเน้นเนื้อหามากกว่าวิธีการสอน	—	—	—	—	—	✓	—	—	4	1.03
17. ควรมีการฝึกงานและงานวิจัย	—	—	—	—	—	—	✓	—	4	1.03
18. เนื้อหาวิชามากเกินไป เรียนไม่ทัน	—	—	—	—	—	—	✓	—	3	0.77

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า หากมีการปรับปรุงหลักสูตร สิ่งที่ต้องทำ **ประการแรก**คือ ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้เข้มข้นลึกซึ้งขึ้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยทุกภาควิชา ยกเว้น ภาควิชาสัตตภัณฑ์ศึกษา มีความเห็นสอดคล้องกัน ประการต่อไปคือ หลักสูตรควรเน้นการฝึกปฏิบัติและการนำไปใช้ และควรมีการพัฒนาและประเมินผลหลักสูตรเป็นระยะ ๆ

มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ ยกเว้นมหาวิทยาลัยสัตตภัณฑ์ศึกษา เห็นว่าหากมีการปรับปรุงหลักสูตร สิ่งที่ต้องทำประการแรกคือ ปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้เข้มข้นลึกซึ้งขึ้น และเนื้อหาไม่ควรซ้ำซ้อนกับปริญญาตรี (จากข้อเสนอแนะของมหาวิทยาลัย ภาควิชาพลศึกษา และ ภาควิชาประถมศึกษา)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบข้อเสนอแนะของมหาบัณฑิตเกี่ยวกับการบริหารงาน

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงาน (ภายในภาควิชา คณะ บัณฑิตศึกษา และบัณฑิตวิทยาลัย)	จิตวิทยา	บริหาร การ ศึกษา	ประณม ศึกษา	พยาบาล ศึกษา	พลศึกษา	มัธยม ศึกษา	วิจัย การศึกษา	โสตทัศน ศึกษา	จำนวน ผู้เสนอ ความคิดเห็น N = 390	คิดเป็น ร้อยละ
1. การบริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัยยังไม่สะดวกและไม่ คล่องตัว	✓	✓	✓	—	—	✓	✓	✓	72	18.46
2. ควรมีความสามัคคีในหมู่อาจารย์มากกว่าปัจจุบัน	✓	✓	—	—	—	—	✓	—	14	3.59
3. ในภาควิชาควร เปลี่ยนผู้บริหารทุกปีโดยการลงคะแนนเสียง	✓	—	—	—	—	—	—	—	5	1.28
4. ควรจัดการบริหารงานให้เป็นระเบียบ	—	—	—	—	✓	—	—	—	5	1.28
5. ติดต่อกับนิสิตอย่างทั่วถึง	—	—	—	—	✓	—	—	—	5	1.28
6. มีการทำงานโดยคณะกรรมการอย่างสม่ำเสมอ	—	—	—	—	✓	—	—	—	4	1.03
7. ไม่ควรปล่อยอำนาจให้ใครคนใดคนหนึ่ง	✓	—	—	—	✓	—	—	—	4	1.03
8. เจาหน้าที่ไม่มีมนุษยสัมพันธ์	—	—	✓	—	—	—	—	—	4	1.03
9. การบริหารงานภายในภาควิชา คณะ บัณฑิตวิทยาลัย ไม่สอดคล้องกัน	—	—	✓	—	—	—	—	—	4	1.03
10. การบริหารงานสาขา ไม่นานนอน ควรให้นิสิตมีเวลา เตรียมตัวบ้าง	—	—	✓	—	—	—	—	—	4	1.03
11. ควรปรับปรุงการจัดห้องเรียน	—	—	✓	—	—	—	—	—	4	1.03
12. ควรเพิ่มจำนวนอาจารย์เพื่อให้ได้ใกล้ชิดนิสิตมากขึ้น	—	—	✓	—	—	—	—	—	4	1.03
13. ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ดี	—	—	✓	—	—	—	—	—	4	1.03
14. ควรเพิ่มการประสานงานและการติดตามผล	—	—	—	—	—	✓	—	✓	3	.77
15. ผู้บริหารควรสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อคณาจารย์เพื่อ ประโยชน์ในการเรียนการสอน	—	—	—	—	—	—	—	✓	3	.77
16. อาจารย์บางท่านทรงตำแหน่ง หน่วยงาน หลายแห่ง	—	—	—	—	—	—	—	✓	3	.77
17. ควรมีการติดต่อกับประสานงานกันใหม่มากขึ้น	—	✓	—	—	—	—	—	—	3	.77
18. ภายในภาควิชาควรจัดการบริหารงานให้คล่องตัว	—	✓	—	—	—	—	—	—	3	.77
19. บัณฑิตวิทยาลัยควรให้บริการนิสิตมากกว่านี้	—	—	—	—	—	✓	—	—	3	.77

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารงาน

ตารางที่ 30 แสดงความหาข้อบกพร่องทุกภาควิชา ยกเว้นภาควิชาพลศึกษาและภาควิชาพยาบาลศึกษาเห็นว่า การบริหารงานของบัณฑิตวิทยาลัยยังไม่สะดวกและไม่คล่องตัว นอกจากนี้มหาบัณฑิตภาควิชาประถมศึกษาที่มีความเห็นว่า การบริหารงานในภาควิชา คณะ บัณฑิตวิทยาลัยไม่สอดคล้องกัน ปัญหาที่ผู้บริหารน่าจะนำไปพิจารณาแก้ไข เนื่องจากนิสิตระดับบัณฑิตศึกษามีความจำเป็นต้องติดต่อ รับบริการจากบัณฑิตวิทยาลัยอยู่เสมอ หากบัณฑิตวิทยาลัยบริหารงานไม่เป็นระบบระเบียบ ก็จะทำให้การติดต่อประสานงานไม่สะดวกและไม่คล่องตัว ทำให้ไม่เอื้อต่อการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

ข้อเสนอแนะที่สำคัญประการต่อไปเกี่ยวกับบริหารคือ **ควรมีความสามัคคีในหมู่** อาจารย์ จากข้อมูลจะเห็นว่ามหาบัณฑิตภาควิชาจิตวิทยา ภาควิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาวิจัยการศึกษา และภาควิชาโสตทัศนศึกษา เห็นพ้องกันว่า ควรสร้างความสามัคคีในหมู่อาจารย์ เพื่อประโยชน์ในการเรียนการสอน และการแลกเปลี่ยนความรู้ทางวิชาการ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งในการสอนระดับบัณฑิตศึกษา

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงการบริหารงานในภาควิชา คณะ บัณฑิตศึกษา และบัณฑิตวิทยาลัยอีกหลายประการ ซึ่งมหาบัณฑิตแต่ละภาควิชาเสนอมา แต่ไม่ซ้ำกัน ดังที่ปรากฏอยู่ในตาราง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบข้อเสนอแนะของมหาบัณฑิตเกี่ยวกับห้องสมุดและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการศึกษา

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับห้องสมุดและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการศึกษา	จิตวิทยา	บริหาร การ ศึกษา	ประณ ศึกษา	พยาบาล ศึกษา	พลศึกษา	มัธยม ศึกษา	วิจัย การศึกษา	สัตหัตถ์ ศึกษา	จำนวน ผู้เสนอ ความคิดเห็น N = 390	คิดเป็น ร้อยละ
1. ควรมีหนังสือให้คนอ่านมากขึ้น	✓	✓	✓	✓	—	✓	✓	✓	143	36.67
2. จัดหาหนังสือที่ทันสมัย	✓	✓	✓	✓	—	✓	✓	✓	135	34.62
3. จัดหาวัสดุอุปกรณ์ประกอบการศึกษาให้เพียงพอและทันสมัย	✓	✓	—	—	—	✓	✓	✓	119	30.51
4. การบริการในห้องสมุดควรสะดวกและรวดเร็ว	—	—	✓	✓	—	✓	—	✓	98	25.13
5. เจ้าหน้าที่ห้องสมุดควรให้บริการดีกว่านี้	—	—	—	✓	✓	—	✓	—	70	17.95
6. ควรให้เวลาในการขอยืมหนังสือมากกว่านี้	✓	—	—	—	—	✓	—	—	27	6.92
7. ควรมีห้องสมุดของภาควิชา	—	✓	—	—	—	—	—	✓	24	6.15
8. ควรมีห้องสมุดของบัณฑิตวิทยาลัย	—	—	—	—	✓	✓	—	—	9	2.31
9. ควรมีวิทยานิพนธ์หลาย ๆ ชุด	✓	—	—	—	—	—	—	—	8	2.05
10. ควรอำนวยความสะดวกให้แก่னிสิตมากขึ้น	✓	—	—	—	—	—	—	—	5	1.28
11. ควรจัดหาหนังสือและอุปกรณ์ให้สัมพันธ์กับหลักสูตร	—	—	—	—	—	—	—	✓	3	0.77

สรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับห้องสมุดและวัสดุอุปกรณ์ประกอบการศึกษา

จากตารางที่ 31 แสดงความความคิดเห็นทุกภาควิชา ยกเว้นภาควิชาพลศึกษา มีความเห็นว่า ควรปรับปรุงห้องสมุดโดยเฉพาะอย่างยิ่งให้มีหนังสือมากขึ้น และควรเป็นหนังสือที่ทันสมัย การศึกษาระดับมัธยมศึกษา นิสิตจำเป็นต้องศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเองมาก จึงจำเป็นต้องมีสิ่งที่จะต้องจัดทำหนังสือและวารสารต่าง ๆ ที่ทันสมัย ส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการแก่คณาจารย์ และนิสิต นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ห้องสมุด และการให้บริการในห้องสมุดซึ่งไม่สะดวกและรวดเร็วเท่าที่ควร มหาวิทยาลัยมหิดลภาควิชาสัตวศาสตร์และภาควิชาบริหารการศึกษา เสนอให้มีห้องสมุดของภาควิชา ส่วนมหาวิทยาลัยศิลปศึกษาและภาควิชาประถมศึกษา เสนอให้มีห้องสมุดของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดลภาควิชาจิตวิทยาและภาควิชามัธยมศึกษา เสนอให้เวลาในการยืมหนังสือมากกว่าในปัจจุบัน

สำหรับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ประกอบการศึกษา มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ ยกเว้นมหาวิทยาลัยศิลปศึกษา วิทยาลัยศึกษา และประถมศึกษา เสนอให้จัดหาวัสดุอุปกรณ์ประกอบการศึกษาให้เพียงพอและทันสมัย

ข้อเสนอต่าง ๆ เกี่ยวกับห้องสมุดและอุปกรณ์ประกอบการศึกษา เป็นสิ่งที่ผู้บริหารสามารถแก้ไขได้ ฉะนั้น หากได้มีการพิจารณาแก้ไขอย่างจริงจังแล้ว ก็จะช่วยให้เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนระดับมัธยมศึกษาของคณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผล	จิตวิทยา	บริหาร การศึกษา	ประถม ศึกษา	พหุบาล ศึกษา	พลศึกษา	มัธยม ศึกษา	วิจัย การศึกษา	โสตทัศน ศึกษา	จำนวน ผู้เสนอ ความคิดเห็น N = 390	คิดเป็น ร้อยละ
1. ควรมีกฎเกณฑ์ การวัดผลที่เป็นมาตรฐาน	—	✓	✓	✓	—	✓	✓	✓	198	32.82
2. ควรมีการวัดผลอย่างสม่ำเสมอ	—	✓	—	✓	✓	—	✓	✓	121	31.03
3. ควรมีความยุติธรรมและเชื่อถือได้	✓	✓	✓	—	—	—	✓	✓	109	27.95
4. ควรมีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	—	—	—	✓	✓	—	—	✓	50	12.82
5. ควรใช้การวัดผลหลาย ๆ วิธี	—	✓	✓	—	—	✓	—	—	47	12.05
6. ควรเน้นคุณภาพมากกว่าความถี่ โดยส่วนตัว	—	✓	—	—	—	—	—	✓	21	5.38
7. ไม่ควรเน้นความจำ ควรเน้นความคิดเห็น	—	✓	—	—	—	—	✓	—	19	4.87
8. ควรคืนข้อสอบและชี้แจงข้อผิดพลาด	—	✓	—	—	—	—	—	—	5	1.28
9. ควรให้นิสิตทุกคนทำวิทยานิพนธ์ และถือว่าวิทยานิพนธ์เป็นเรื่องสำคัญ	—	✓	—	—	—	—	—	—	5	1.28
10. ควรป้องกันข้อสอบรั่ว	—	—	—	—	—	✓	—	—	3	0.77

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผล

ตารางที่ 32 แสดงว่าความคิดเห็นส่วนใหญ่มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลการศึกษาว่าควรมีกฎเกณฑ์การวัดผลที่เป็นมาตรฐาน (ยกเว้นภาควิชาพลศึกษา และภาควิชาจิตวิทยา) ควรมีการวัดผลอย่างสม่ำเสมอ (ยกเว้นภาควิชาประถมศึกษา ภาควิชาจิตวิทยา และภาควิชามัธยมศึกษา) ควรมีความยุติธรรมและเชื่อถือได้ (ยกเว้นภาควิชาพลศึกษา พหุบาลศึกษา และมัธยมศึกษา)

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการวัดผลที่มีจำนวนความคิดเห็นเสนอแนะรองลงมาคือ ควรมีการวัดผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ควรใช้การวัดผลหลาย ๆ วิธี และอื่น ๆ ดังปรากฏในตารางการวัดผลการศึกษา นอกจากจะเป็นเกณฑ์วัดการสอบได้สอบตก และวัดความรู้ความสามารถของนิสิตแล้ว ยังเป็นผลต่อขวัญและกำลังใจของนิสิต ฉะนั้น หากมีการวัดผลอย่างยุติธรรม เชื่อถือได้และมีมาตรฐานที่ดีแล้ว ถึงแม้นิสิตจะได้คะแนนไม่ดี แต่ก็จะเป็นสิ่งที่จะประเมินคุณภาพและความสามารถทางวิชาการของนิสิตได้ แต่ถ้าหากการประเมินผลไม่มีความยุติธรรม เชื่อถือไม่ได้ นอกจากจะทำให้ไม่ได้มาตรฐานทางการศึกษาแล้ว ยังทำให้นิสิตบางคนขาดขวัญและกำลังใจในการศึกษาได้

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบข้อเสนอแนะของบัณฑิตเกี่ยวกับการปลูกฝังอุดมคติ และศรัทธาในวิชาชีพ

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปลูกฝังอุดมคติ ปรัชญา และศรัทธาในวิชาชีพ	จิตวิทยา	บริหาร การ ศึกษา	ประณ ศึกษา	พยาบาล ศึกษา	พลศึกษา	มัธยม ศึกษา	วิจัย การศึกษา	โสตทัศน ศึกษา	จำนวน ผู้เสนอ ความคิดเห็น N = 390	คิดเป็น ร้อยละ
1. ควรมีให้มากขึ้น	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	198	50.77
2. ควรมีอาจารย์ที่เป็นตัวอย่างบ้าง	✓	—	—	—	✓	✓	✓	✓	95	24.36
3. ควรปลูกฝังในเวลาปฐมวัยและปัจฉิมวัย	—	—	—	—	✓	—	—	—	13	3.33
4. ควรปลูกฝังไปพร้อม ๆ กับการสอนเนื้อหาวิชา	—	—	—	—	✓	—	—	—	11	2.82
5. ควรให้สิทธิมีโอกาสแสดงความคิดเห็น	—	—	—	✓	—	—	—	—	10	2.56
6. ควรจัดในรูปของการสัมมนา	✓	—	—	—	—	—	—	—	10	2.56
7. ควรให้ผู้เรียนมีความศรัทธาว่า เรียนสาขานี้แล้วนำไปใช้ ประโยชน์ในชีวิตและสังคมได้	✓	—	—	—	—	—	—	—	9	2.31
8. ควรแนะนำหน้าที่ของครูโสตอย่างแท้จริง ไม่ใช่เป็นคน เก็บรักษาอุปกรณ์อย่างเดียว	—	—	—	—	—	—	—	✓	7	1.79
9. ควรเปลี่ยนทัศนคติทั้งของอาจารย์และนิสิตให้มุ่งต่อ ผลประโยชน์ส่วนรวม สร้างสรรค์สังคมมากกว่ามุ่งถึง ประโยชน์ส่วนตัว	—	—	—	—	—	✓	—	—	5	1.28
10. เชิญบุคคลตัวอย่างมาสนทนากับนิสิต	—	—	—	—	—	—	✓	—	5	

สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปลูกฝังคุณคติ ปรารถนา และศรัทธาในวิชาชีพ

จากตารางที่ 33 จะเห็นว่ามหาวิทยาลัยทุกภาควิชาในคณะครุศาสตร์มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรมีการปลูกฝังคุณคติ ปรารถนา และศรัทธาในวิชาชีพให้มากขึ้น และอาจารย์ควรเป็นตัวอย่างที่ดี สำหรับเวลาและวิธีการปลูกฝังคุณคติ ปรารถนา และศรัทธาในวิชาชีพนั้น มหาวิทยาลัยภาควิชาต่าง ๆ มีความเห็นต่าง ๆ กันไป ดังปรากฏในตาราง

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะทั่ว ๆ ไป	จิตวิทยา	บริหาร การ ศึกษา	ประณ ศึกษา	พยาบาล ศึกษา	ผลศึกษา	มัธยม ศึกษา	วิจัย การศึกษา	โสตทัศน ศึกษา	จำนวน ผู้เสนอ ความคิดเห็น N = 390	คิดเป็น ร้อยละ
1. ผู้เรียนไม่ค่อยใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์	-	-	-	✓	-	-	-	-	7	1.79
2. ควรเน้นประสิทธิภาพของผู้เรียนทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ	-	-	-	-	✓	-	-	✓	7	1.79
3. ควรเผยแพร่เทคนิค และความรู้ใหม่ ๆ อยู่เสมอ	-	-	-	-	✓	-	-	-	7	1.79
4. ควรปรับปรุงคุณภาพอาจารย์	-	-	✓	-	-	-	-	-	6	1.54
5. เชิญอาจารย์พิเศษมาสอนบาง	-	-	✓	-	-	-	-	-	6	1.54
6. ควรแก้ไขระบบพรรคพวกภายในภาควิชา	-	-	✓	-	-	-	-	-	6	1.54
7. เปิดการสอนวิชาใหม่ ๆ ในหลักสูตรเก่าโดยมาศึกษาเพิ่มเติม ในภาคฤดูร้อนหรือทางไปรษณีย์	-	-	✓	-	-	-	-	-	5	1.28
8. ศึกษาหลักสูตรในสายวิชาเดียวกันของมหาวิทยาลัยอื่น	-	-	-	-	-	-	-	✓	5	1.28
9. คณะบริหารงานยังไม่ดี	-	-	-	-	-	-	-	✓	5	1.28
10. อาจารย์ควบคุมวิทยานิพนธ์ไม่ควรเจ้าอารมณ์ และควร มีเวลาให้ปรึกษามาก ๆ	-	-	-	-	-	-	-	✓	5	1.28
11. ควรยกเลิกการสอบวิชา ว.ร.ว.	-	✓	-	-	-	-	-	-	4	1.03
12. อาจารย์ควรตรึงเวลาและอุทิศเวลาเพื่อการสอน	-	✓	-	-	-	-	-	-	4	1.03
13. จัดประชุมนิสิตเก่าเกี่ยวกับเรื่องวิชาการควย มีโซเพื่อ เชื่อมสัมพันธ์ ไม่ควรอย่าง เดียว	-	✓	-	-	-	-	-	-	4	1.03
14. ควรสอนนอกเวลาราชการเนื่องจากผู้เรียนส่วนใหญ่ ทำงานแล้ว	-	-	-	-	-	✓	-	-	4	1.03
15. ควรมี course เตรียมทำวิทยานิพนธ์ เพื่อช่วยนิสิต	-	-	-	-	-	✓	-	-	3	0.77
16. บรรยากาศในห้องเรียนไม่ดีและไม่มีการทำงานสำหรับนิสิต	-	-	-	-	-	-	✓	-	3	0.77
17. ควรประชาสัมพันธ์ภาควิชาและคณะให้หน่วยงานอื่นทราบ เพื่อประโยชน์ในการสมัครงาน	-	-	-	-	-	-	✓	-	3	0.77

สรุปความคิดเห็นของบัณฑิตศึกษาของมหาบัณฑิตศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2518 - 2520

บัณฑิตศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นว่า มหาบัณฑิตศึกษาศาสตร์ส่วนมากมีความสัมพันธ์กับหัวหน้างานและลูกน้องที่มาก เป็นผู้ที่มีมนุษยสัมพันธ์และกล้าแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่ รับผิดชอบความคิดเห็นของผู้อื่น และเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ของหน่วยงานพอสมควร

สำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นครู อาจารย์ ผู้วิจัยได้สอบถามถึงความแตกต่างในการสอน การวิจัย และการผลิตผลงานทางวิชาการระหว่างก่อนและหลังศึกษาระดับปริญญาโท หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท มหาบัณฑิตมีความเชื่อมั่นในการสอนมากขึ้น บางคนสามารถนำเทคนิค และอุปกรณ์การสอนมาใช้ประกอบการสอนมากขึ้น บางคนไม่มีความแตกต่างในด้านการสอน เมื่อเทียบระหว่างก่อนและหลังจากศึกษาระดับปริญญาโท

ในด้านการวิจัย การผลิตผลงานทางวิชาการ มหาบัณฑิตส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสทำวิจัย เนื่องจากลักษณะงานไม่จำเป็นต้องวิจัย ไม่มีเวลา และไม่เพียงพอ แต่การไม่ทำงานวิจัยก็ได้เป็นอุปสรรคต่อความก้าวหน้าในงานประจำ ส่วนผู้ที่ทำงานตำแหน่งนักวิจัย และผู้ที่ทำงานตำแหน่งอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษามีโอกาสทำงานวิจัยพอสมควร เพราะลักษณะงานเอื้อให้มีโอกาสทำงานวิจัย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย